

saadan Paastand, at Statsanstalten skulde gøre det samme som Privatanstalter, tror jeg ogsaa at kunne antage, at det ikke er til mig, den højtærede Minister sigtede ved den meget stærke Afvisning paa dette Punkt. — Søvrigt vil jeg tilføje den Bemærkning, at jeg naturligvis er enig med den højtærede Finansminister i, at det er umuligt at forudsæ, hvor meget der kan blive erlagt for meget. Men det Forslag, som jeg har tilladt mig at gøre til § 11, gaar netop slet ikke ud paa at forubbestemme noget; det gaar ud paa *ex post facto* at beregne, hvor meget der er tjent. Den eneste Forandring, jeg ønskede at foreslå, er den, at man ikke 2 Aar efter, at de 5 Aar ere forløbne, skal beregne Bonus for disse 5 Aar, men at man skal gøre det ved Udløbet af hvert Aar, altsaa netop paa indvunden Erfaring, og endvidere: jeg har kun ønsket at fordele det tilstedeværende Overflud, altsaa netop noget, som er beregnet; og en Følge af den Stilling, jeg indtager, er jo den, at hvis der intet Overflud bliver, er der intet at fordele; der er altsaa ikke den ringeste Risiko for Staten derved. Derfor maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg slet ikke kan forstaa, at den højtærede Finansminister mente, at hvis man vilde gaa ind paa det, kunde man lige saa godt foretage en Tarifforandring. Tarifforandringer kan man ikke foretage i Livsforf. anstalten af 1871 til Fordel for Medlemmer, netop fordi man ikke tør udsætte sig for den Eventualitet, at Tarifferne blive for lave. Det er efter min Mening den store Fare ved at ville indlade sig paa noget saadant, som det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) tænkte paa, at man kunde blive ved at arbejde med Præmier, som faktisk have vist sig at være for lave, saaledes som de nuværende Livrentetariffer ere. Nej, min Mening er, at man skal forhøje dem saaledes, at de komme til at svare til Virkeligheden og at man i Forbindelse dermed skal bestemme, at hvad der betales for meget, skal betales tilbage som Bonus; dermed synes jeg, at alle Betænklichkeiten kunne bortfalde.

Finansministeren (Estrup): Det har ingenlunde været min Mening at ville sige, at det ærede Medlem havde den Tanke at ville svække eller formindste Statsanstaltens Sikkerhed. Har jeg brugt et saadant Udtryk, beklager jeg det. Men, naar det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at han ikke ser, at der ved Opgørelsen med en Interessent, som træder ud, er nogen Forskel mellem det ekstraordinære Hælbredstillæg, Driftstillæg og Sikkerhedstillæg ved

Spørgsmaalet, om Tillægget skal medregnes eller ikke, saa maa jeg tilføje, at jeg forstaa det ikke. Naar en Mand træder ud, som betaler en højere Præmie, fordi han anses for at være et slet Forf. æmne, er det jo givet, at Anstalten er af med ham og den særlige Risiko, som han medførte, hvorefter Anstalten paa ingen Maade kan siges at behøve en mindre Driftsfond, naar den vedkommende træder ud. Det ærede Medlem forlangte jo, at den udtrædende ogsaa skulde tage sin Part af Driftsfonden med sig. Ligeom Sikkerhedstillægene i det hele taget beregnes eller ere paalagte, for at der altid kan være noget til at bøde paa tilfældige Tab, saaledes kan det heller ikke siges, at fordi vedkommende Interessent træder ud, er al den Risiko, som har været knyttet til hans Væren i Anstalten, dermed forbi. — Naar det ærede Medlem gentog, at man jo meget godt kunde bestemme Bonus Aar for Aar i Stedet for i femaarige Perioder, tror jeg ikke, det ærede Medlem udtrykkelig angav, om det var hans Mening, at vi saa skulde glæde os ved hvert Aar her i Rigsdagen at skulle behandle en Bonuslov; thi kun i det Tilfælde passe hans Bemærkninger om, at man kunde lige saa godt fastsætte en Bonus for den svundne Tid paa 1 Aar som paa 5 Aar. Dersom det derimod var det ærede Medlems Mening — hvad jeg maa antage efter hans Ytringer foreleden, og ogsaa i Dag — at man skulde vedtage Bonusregler, hvorefter man til enhver Tid, Aar efter Aar kunde bestemme, hvor megen Bonus der laa paa enhver Forf. ing, saaledes at vedkommende — altsaa ved Dødsfald deres Bo — straks kunde faa at vide, hvor meget der tilkommer dem, bliver det en anden Sag. Jeg vil derfor meget gerne vide, om det ærede Medlems Mening har været den, at vi, for at følge hans Tanke, Aar for Aar skulde bestæftige os med her at bestemme Størrelsen af Bonus paa Basis af Opgørelsen, der hvert Aar skulde gøres op med samme Omhyggelighed som de Beregninger, der gøres nu for hver 5 Aars Periode.

P. G. C. Jensen: Jeg tør maasse blot bemærke, at jeg selvfølgelig aldrig har tænkt paa, at nogen udtrædende skulde tage nogen Part af Driftsfonden med sig; ingen forf. ret har jo nogen Part i Driftsfonden, og derfor kan der jo heller ikke være Tale om, at nogen skulde kunne tage nogen Part med sig. Jeg har kun villet hævde, at udtrædende ikke skulde betale til den fremtidige Drift af Anstalten, og det forekommer mig at gøre en stor Forandring.